

Sygn. akt IX W 37/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2016 r. sprawy

M. K. (1)

s. M. i Z. z domu U.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

w dniu 31.10.2015 roku około godziny 01:15 w O. na trasie O. ul. (...) – O. ul. (...) wyłudził przejazd (...) na kwotę 70 zł na szkodę K. K. (1) przy czym wiedział, że usługa ta jest płatna

- tj. za wykroczenie z art. 121§2 kw

ORZEKA:

I. **obwinionego M. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. **121§2 kw** skazuje go na **karę 500,- (pięćset) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 121§3 kw **orzeka wobec obwinionego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody** poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego K. K. (1) kwoty 70 (siedemdziesiąt) złotych;

III. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100,- (sto) złotych i opłatą w kwocie 50,- (pięćdziesiąt) złotych.**

IX W 37/16

UZASADNIENIE

Obwiniony **M. K. (1)** mieszka w O.. Prowadzi (...), z której osiąga miesięczny dochód około (...) zł. Jest (...), nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Według oświadczenia w przeszłości nie był karany za wykroczenia.

Pokrzywdzony K. K. (1) jest (...) (...). W dniu 31.10.2015 r. oczekiwał na klientów na postoju (...) przy ul. (...). Około godz. 0:55 do jego pojazdu marki O. (...) wsiadło dwóch mężczyzn, obwiniony zajął miejsce pasażera z przodu pojazdu, zaś jego kolega na tylnej kanapie. Mężczyźni poprosili o kurs do (...). Pod domem obwiniony wysiadł z samochodu, przy użyciu pilota otworzył drzwi i wszedł do domu. Podczas rozmowy mężczyźni oświadczyli, że zabrakło im pieniędzy

i muszą zabrać je z domu, po czym chcą wrócić do O.. Pokrzywdzony oczekiwał na powrót obwinionego, który po kilku minutach wrócił do auta. K. K. (2) zgodnie z poleceniem udał się ponownie do O. na S.. Mężczyzna siedzący z tyłu pojazdu wysiadł w okolicach (...) (...), zaś obwiniony poprosił o podwiezienie pod klub (...). Pod klubem obwiniony oświadczył iż nie ma pieniędzy i musi podjechać do bankomatu. Obwiniony udał do bankomatu, kilku minutach wrócił oświadczając iż nie może pobrać pieniędzy i musi iść do kolegi, który jest w klubie aby pożyczyć pieniądze. Pokrzywdzony czekał na zewnątrz, gdy po około 10 minutach obwiniony nie wychodził, pokrzywdzony K. K. wszedł do lokalu. Wewnątrz zauważył siedzącego przy barze obwinionego, któremu zwrócił uwagę, iż się nie rozliczył za kurs. Obwiniony mimo informacji, iż pokrzywdzony powiadomi o zdarzeniu Policję stwierdził, że nie uści oplaty za kurs. Pokrzywdzony w rozmowie z ochroniarzami dowiedział się, że obwiniony jest ich stałym klientem, wskazali nawet jego nazwisko. Pokrzywdzony po 10 minutach poinformował o zdarzeniu Policję, jednak dyżurny polecił mu zgłosić się rano na K.. Rano około godz. 10:30 pokrzywdzony udał się do miejsca zamieszkania obwinionego – (...) i porosił o rozmowę w sprawie rozliczenia za nocny kurs. W rozmowie przez domofon poproszony został o pozostawienie numeru telefonu. Gdy nie wyraził zgody na takie rozwiązanie sprawy, po kilku minutach wyszedł do niego obwiniony i zwrócił się z pytaniem ile musi zapłacić za kurs. Gdy usłyszał, że do zapłaty jest 70 zł za nocny kurs oraz 30 zł za to iż teraz obwiniony przyjechał, stwierdził że nie zamierza płacić i udał się do domu. Pokrzywdzony powiadomił Policję. Przybyły na miejsce patrol nie zdołał porozmawiać z obwinionym, bowiem nie wyszedł on z domu.

(dowód: notatka urzędowa k. 1-2, paragon fiskalny k. 2a, nagranie z monitoringu k. 13, informacja z Urzędu (...) k. 17-19, protokół konfrontacji wraz z tablicą poglądową k. 20-22, zeznania pokrzywdzonego K. K. k. 27-27v.)

Wobec powyższego M. K. (1) został obwiniony o popełnienie wykroczenia z art. 121 § 2 kw.

W toku przeprowadzonego postępowania obwiniony M. K. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. Wyjaśnił, że nie kojarzy sytuacji aby nie rozliczył się za przejazd (...). Nie pamięta takiej sytuacji jak wskazana w zarzucie. Wyjaśnił, że najprawdopodobniej nie korzystał tego dnia z taksówki i był gdzieś w trasie. Potwierdził, iż mieszka w O.(...)(...).

Sąd nie podzielił wyjaśnień obwinionego ponieważ są nielogiczne i nie spójne oraz pozostają w oczywistej sprzeczności z zeznaniami pokrzywdzonego.

Wyjaśnienia obwinionego nie sposób uznać za wiarygodne w konfrontacji z zeznaniami pokrzywdzonego K. K. (1), który w jasny i spójny sposób opisał sytuację. Podkreślił, iż próbował porozumieć się z obwinionym co do zwrotu pieniędzy. Cekał na niego w klubie, a rano udał się do miejsca jego zamieszkania. Obwiniony jednak nie chciał z nim rozmawiać na temat rozliczenia za kurs. Pokrzywdzony w zeznaniach bez cienia wątpliwości wskazał iż to właśnie obwiniony w dniu 31.01.2015 r. wyłudził przejazd. Podkreślił, że ochroniarze w klubie wspominali jak nazywa się obwiniony, nazwisko to usłyszał (...)w toku czynności wyjaśniających. Pokrzywdzony zaznaczył, iż obwiniony wchodził do domu w (...), miał do niego klucze i otwierał pilotem ogrodzenie, co wskazywało, że tam mieszka.

Z uwagi na fakt, iż pokrzywdzony w toku czynności wyjaśniających nie był w stanie wskazać nazwiska obwinionego, w toku postępowania wyjaśniającego funkcjonariusz prowadzący postępowanie okazał mu zdjęcia czterech mężczyzn, których rysopis odpowiadał rysopisowi wskazanemu przez pokrzywdzonego. Pokrzywdzony wskazał, iż przejazd taksówką w dniu 31.01.2015 r. wyłudził M. K. (1).

Za niewiele wnoszące do sprawy Sąd uznał nagranie z monitoringu miejskiego z okolic postoju (...)przy ul. (...) bowiem kamera poruszająca się ruchem obrotowym nie zarejestrowała zdarzenia. Ponadto jakoś nagrania z uwagi na porę nocną i deszcz jest kiepska.

Mając na uwadze wskazane powyżej okoliczności Sąd uznał obwinionego M. K. (1) za winnego tego, że w dniu 31.01.2015 r. około godziny 01:15 w O. na trasie O. ul. (...) – O. ul. (...) wyłudził przejazd (...) na kwotę 70 zł na szkodę K. K. (1). Swoim, zachowaniem obwiniony M. K. wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 121 § 2 kw.

Art. 121 § 2 kw penalizuje zachowania polegające na wyłudzeniu pożywienia lub napoju w zakładzie żywienia zbiorowego, przejazd środkiem lokomocji należącym do przedsiębiorstwa niedysponującego karami pieniężnymi określonymi w taryfie, a także wstęp na różne imprezy (artystyczne, rozrywkowe, sportowe). Odpowiedzialność obejmuje także wyłudzenie działania automatu lub inne podobne świadczenie, o którym sprawca wie, że jest płatne. Do innych podobnych świadczeń zaliczany jest przejazd taksówką.

Obwiniony w dniu 31.01.2015 r. korzystał z usług (...) i po zrealizowaniu kursu nie uiścił za niego opłaty. Jego zachowanie opisane w stanie faktycznym wskazuje, iż było to działanie zamierzone, podjęte w zamiarze wyłudzenia przejazdu, najpóźniej w czasie jego trwania.

W ocenie Sądu wymierzona obwinionemu kara 500 złotych grzywny jest w pełni adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionego przez obwinionego czynu oraz w pełni zrealizuje swoje cele w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej. Pokrzywdzony kilkakrotnie rozmawiał z obwinionym na temat uiszczenia opłaty z przejazd, próbował polubownie załatwić sprawę. Obwiniony nie starał się wyjaśnić sprawy i uiścić opłaty.

Na podstawie art. 121 § 3 kw Sąd orzekł wobec obwinionego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego K. K. (1) kwoty 70 złotych.

Mając na uwadze dochody osiągnięte przez pokrzywdzonego Sąd na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych obciążył obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 złotych i opłatą w kwocie 50 złotych.